

[Glistrup]

slået, om udtalelsen dækker, hvad regeringen står for i praksis, og hvor langt denne holdning vil blive fastholdt, herunder om

- a) de direkte personlige skatter krone for krone vil blive nedsat med de beløb, hvormed de indirekte skatter forhøjes, og
- b) hvorvidt en forhøjelse af de direkte personlige skatter vil kunne opnå regeringens tilslutning.

Besvarelse (15/3 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

De citerede ord stammer fra en udtalelse, jeg er kommet med over for Berlingske Tidende i anledning af tidligere skatteminister Mogens Lykketofts oplæg til en ny skattepolitik.

Som det også fremgår af min udtalelse til Berlingske Tidende, finder jeg, at oplægget indeholder mange interessante ideer, der ligger tæt op ad de synspunkter, som er repræsenteret i regeringen. Jeg tænker her først og fremmest på det ønskelige i en nedsættelse af de direkte personlige skatter. Den tidligere skatteminister udtalte, at en sådan nedsættelse bl.a. kan ske ved, at der til gengæld sker en forhøjelse af de indirekte skatter og afgifter. Når jeg derfor udtalte, at de indirekte skatter ikke må hæves uden en nedsættelse af de direkte skatter, skal dette ses i sammenhæng med Mogens Lykketofts forslag, og udtalelsen er ment som en advarsel om, at man ikke ved en sådan omlægning af skatetrykket hæver det samlede skattetryk.

Spm. nr. S 756

Til udenrigsministeren (7/3 83) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvordan vil udenrigsministeren sikre, at kvindeaspektet indgår i planlægningen, gennemførelsen og evalueringen af alle bistandsprojekter?«

Begrundelse

Ved forhandlingen om udenrigsministerens redegørelse om regeringens bistandspolitik i folketinget den 18. februar 1983 stillede spørgeren det samme spørgsmål til udenrigsministeren. Udenrigsministeren svarede (folketingets forhandlinger sp. 6547): »Fru In-

gerlise Koefoed synes at være af den opfattelse, at kun kvinder kan sikre, at bistanden i særlig grad rettes mod kvinder. Det er en påstand, men fru Ingerlise Koefoed har lov til at mene det. Jeg føler mig ikke overbevist, jeg synes måske oven i købet, at det en en diskriminerende påstand. I øvrigt kan jeg kun gentage over for fru Ingerlise Koefoed, at med tilrettelæggelsen af dansk u-landsbistand vil man naturligvis tage hensyn til de principper, som er nævnt i redegørelsen.«

Det er spørgerens opfattelse, at dette svar fra udenrigsministeren ikke kan opfattes som et svar, der går dybere ned i problematikken. Om kvinder er de eneste, der kan varetage kvindeinteresser i u-landspolitikken, kan man naturligvis diskutere, og spørgeren har ikke ønsket at påstå, at dette alene er tilfældet. Men man må på den anden side erkende, at af 35 bistandskyndige specialmedarbejdere i Danida er kun 3 kvinder, og af disse kvinder er kun ½ beskæftiget med kvindeprojekter. Og som verden er skruet sammen i dag, er kvinderne for det første stadig nærmere ved at se ting også ud fra et kvinde-synspunkt, for det andet bør det ikke overses, at det i mange tilfælde vil være lettere for kvinder end for mænd at få kontakt med u-landskvinderne og få at vide, hvilke problemer de selv føler som de mest brændende, og hvilke ønsker og krav de har til en bistandshjælp, der skal være til gavn for dem og deres familie i det daglige liv.

Det er spørgerens opfattelse, at problemet med at integrere kvindeaspekter i bistandsprojekterne er meget brændende, og at det er helt nødvendigt, at Danmark følger FN-rekommandationerne på dette område. Det er derfor vigtigt for folketinget at få en orientering om det reelle indhold i udenrigsministerens velvilje over for kvindeaspekter, og det finder spørgeren ikke at folketinget har fået, hverken gennem redegørelsen eller gennem de svar, som udenrigsministeren gav på spørgsmål om sagen under forhandlingen.

Besvarelse (15/3 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark støtter aktivt bestræbelserne på at fremme kvinders integration i udviklingsprocessen og har, bl.a. sammen med de øvrige nordiske lande, presset på, for at dette